

Velsmakende Heksebrygg

Teater

De fire bukkene bruse (nei, vi er tri! Ein, tu, tri!), kranglet med trollet før de

stanget ham i elva. Dermed satte de i gang en helaften med snillhet og ondskap kokt sammen i et spennende heksebrygg.

LILLEHAMMER: Trollet som ble stanget i elva av geitebukkene, traff på en snill fattigjente som tørket vann av ham. Han var ikke helt fornøyd med at hun ikke var redd ham, siden han var et troll, og nå måtte han dessuten være snill tilbake. For sånn er reglene. I alle fall i eventyrenes verden og dermed også i teaterforestillingen «Nåsågrevet» som hadde premiere i stevnelunden på Jorekstad.

Godt forberedt

I overkant av hundre voksne og barn hadde møtt opp på premiereforestillingen til Teater Leven og Henrik Wergelands Mindes forestilling. Det var nok ikke så mange som arrangørene hadde håpet og kanskje forventet etter gode erfaringer fra tidligere års forestillinger i Kastrudborgen.

Stykket som er skrevet av Tor Åge Bringsværd og instruert av Henrik Slåen, var tydelig arbeidet mye og lenge med. Alt fra perfekte kulisser til passende kostymer, gjennomarbeidet tekst og fristende salgsvarer. Forberedt til minste detalj. Kanskje bortsett fra nesa til Nåsågrevet, som bare ville falle av i begynnelsen av stykket. Men akkurat dét var det ingen som lot seg merke ved, for da var alle opptatt med de fire bukkene bruse som insisterte på at de var tre. Forestillingens morsomste innslag.

Pedagogisk riktig

Det ble i det hele tatt mye pedagogisk riktig moro for pengene på Jorekstad i går. «Eventyrene gir hele tiden råd om hvordan vi skal oppføre oss i livet for at det skal gå oss vel», står det å lese i programmet. Handlingen som foregår rundt Nåsågrevet, en langneset datter av en heks som vil gifte henne bort, dreier seg mye om utseende. At utseende ikke er så viktig, bare man er snill og god. Kvitebjørn Kong Valemon er ikke særlig attraktiv, men fattigjenta vil ha ham likevel fordi han er snill og god, prinsessa som ingen kunne målbinde hadde stygge tenner, men trollet Bjarne ville ha henne likevel, i motsetning til Tyrihans som bare var opptatt av

Heksa er død av sjokk. Hvem skal da gjøre den forheksede prinsen i isbjørn-skikkelse om til prins igjen?

hvordan hun så ut. Den ene eventyrfiguren etter den andre dukket opp, og en stund ble det nesten litt vel mye, syntes GDs utsendte som ble litt lei et sted i midten av andre akt, og klarte ikke helt å få med seg alle figurene som stadig dukket opp. Også barna som satt like ved falt ut en stund, og begynte å prate høyt om helt andre ting enn stykket. Men så kom de tre eller fire bukkene bruse tilbake, også var de med igjen.

Sterke prestasjoner

Men stykkets erfarne hovedrolleinnhavere klarte godt å holde publikum i ånde i største delen av den til sammen halvannen time lange forestillingen. Sina Solås Taugbøl som spilte en strålende Ronja i fjor, hadde en fremtredende rolle som fattigjenta. Og også i år imponerte hun, selv om jenta som var en snill og god karakter nesten ble litt vel slem og høyrøstet en stund. Tom Sty-

ve som spilte Birk i fjor, var Lille Trollet i år. Et lykkelig valg, ikke minst ut fra ansiktsuttrykkene til barna ved siden av å dømme. De var helt oppslukt når han var fremme ved publikum. Også Helena Klarén gjorde en troverdig heks, mens Silje Bergheim Dahl som Nåsågrevet virket mer uerfaren, men gjorde en solid jobb. Også Ole Christian Holm Dahl bekledd sin husmannsrolle mesterlig. Ellers gjorde Thale Marita S. Lysgaard og Ola Tangen velfortjent stor lykke som brevduer. Alt i alt absolutt verdt et besøk de kommende sju forestillingene.

Av Kine Søreng